

udenrigspolitisk Pen, saaledes som han gør det, alvorlig, grundig i alle sine Betragtninger.

Det forekommer mig, at naar man ved, at dette er Forholdet med dette Interview, kan man ikke lade det passere, at Forsvarsministeren kommer her og vil sige: Jeg sad bare og snakkede med en eller anden Mand, det var en Samtale, det var overhovedet ikke noget Interview. Hvis det virkelig var saaledes, saa burde den højtærede Forsvarsminister have draget Omsorg for, at dette Interview ikke fremkom i den paagældende udenlandske Presse, men det har den højtærede Forsvarsminister mig bekendt aldeles ikke gjort, og jeg aner ikke, hvorvidt der paa det Tidspunkt fra den højtærede Udenrigsministers Side er udfoldet Bestræbelser af nogen som helst Art for at vejlede den højtærede Forsvarsminister, henholdsvis at hindre, at saadanne Udtalelser fremkom i den ledende udenlandske Presse. Jeg aner det ikke.

Men tilbage bliver dette ganske ubestridelige, at de Udtalelser, der her fremsættes, ikke om Udklippene af Bladene, men om Gesandternes Indberetninger — thi der sondres udtrykkeligt mellem disse to Ting i Interviewet —, bliver ganske misvisende. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre, naar han talte om en utilbørlig Benyttelse af Gesandternes Indberetninger fra Forsvarsministerens Side, og denne utilbørlige Benyttelse var Grunden til, at vi anmodede om at faa disse Aktstykker fremlagt i Udvalget. Den Benyttelse, der i disse Udtalelser er gjort af de foreliggende Indberetninger, er ikke alene misvisende, men den bevæger sig absolut paa det Stade, der er det modsatte af Sandheden.

Saaledes er det virkelige Forhold med disse Udtalelser. Det er aldeles ikke Tilfældet, som fremhævet her, at de viser, at man i fremmede konservative og nationalistiske Kredse naturligvis ser paa Forslaget med Uvillie, medens det hilses med saa meget større Tilfredshed som et godt Eksempel, jo længere man gaar til venstre; thi Forsvarsministeren kan ikke, og Udenrigsministeren selvfølgelig endnu mindre, paa-staa, at det blot overvejende er Udtalelser fra konservative eller moderate Statsmænd, som der her refereres til. Det modsatte Forhold er netop Sandheden. Der findes Udtalelser af endog meget fremstaaende Statsmænd, der tilhører de socialdemokratiske Strømninger og Retninger, saaledes som allerede antydtes af det ærede Medlem Hr. Brorsen, Statsmænd, med hvilke de nuværende Ministre maa antages at staa

eller at have staaet i en meget intim Forbindelse. Dette er Sandheden om disse Udtalelser.

Nu vil ganske vist det ærede Medlem Hr. P. Munch henvise til, at Udlandet ikke har Spor af Begreb om danske Forhold, der er ikke Tale om at give os det mindste Raad eller det mindste Vink i saa Henseende i disse Udtalelser. Det ærede Medlem søgte gennem denne Form at afsvække det Indtryk, som de ærede Medlemmer Hr. Brorsen og Hr. Pürschel havde faaet ved at læse disse Indberetninger, og som jeg fuldt ud kan bekræfte. Naturligvis er der ikke Tale om at give en suveræn Stat det mindste Raad eller det mindste Vink, saaledes optræder jo ledende Statsmænd i fremmede Lande ikke, man indlader sig ikke paa at give en uafhængig Stat direkte Raad eller direkte Vink. Det gør man ikke, for man mener selvfølgelig, at den suveræne Stat i Kraft af sin Suverænetet frit kan tage sine Beslutninger, som den saa selv maa bære Ansvar for med Henblik paa de Følgevirkninger, som en saadan Beslutnings Virkeliggørelse under givne Forhold vil kunne medføre.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, at disse Udtalelser om Udlandets Synspunkter var præget af udenlandske Grupperes Interesser og ikke af vore, og at de derfor ikke kan danne Grundlag for en Bedømmelse af den Situation, i hvilken vi her skal gaa til en Løsning af dette vigtige Spørgsmaal. Jeg vil heroverfor hævde, at Udlandets Opfattelse, selv om den er fejlagtig, ja, selv om den er i Bund og Grund fejlagtig, er en Realitet, en udenrigspolitisk Realitet, som under givne Forhold kan komme til at udøve en bestemmende, ja skæbnsvanger Virkning for vort Land og for de Beslutninger, der maatte træffes. Udlandets Opfattelse er i sig selv en Realitet, som man maa tage Hensyn til, hvis Følgevirkninger man maa søge at afbøde ved saadanne Foranstaltninger, som er egnede til at afbøde denne Mistanke og ikke til at styrke og uddybe den. Vi har ikke oplevet, mig bekendt, nogen Situation i vor nyeste Historie, hvor Udlandets Opmærksomhed spontant er blevet vakt om vort Land, dets Stilling og Beliggenhed i den Grad, som den er blevet vakt ved hele denne Diskussion om Afrustnings- og Nedrustningsforslagene. Fordi de fremmede Magters Opfattelse af Danmark og danske Forhold, af de Formaal, der ligger bagved de danske Foranstaltninger, i sig selv er en Realitet, er Udlandets Opfattelse noget, som man ikke paa nogen Maade kan feje til Side ved den Slags